

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.2.2010
KOM(2009)648 endelig/3

2008/0234 (NLE)

CORRIGENDUM

Ce document remplace le COM(2009) 648 final et COM(2009) 648 final/2 des 23.11.2009 et 2.12.2009, l'acronyme APP devient NLE.
Concerne toutes les versions linguistiques

Ændret forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af
en aftale om samarbejde
mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og
Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side
om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle
interesser og om udveksling af oplysninger i skattespørgsmål**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Den 10. december 2008 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser samt et forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser¹.

Forslaget blev vedtaget, efter at Rådet havde givet sin tilladelse hertil den 7. november 2006.

2. FORMÅLET MED DET ÆNDREDE FORSLAG

Efter vedtagelsen af Rådets (økonomi og finans) konklusioner den 10. februar 2009 forventes Liechtenstein at inkludere forpligtelser af mindst samme omfang som det, landet for nylig har aftalt med tredjelande, i aftalen med EU. Rådet gav desuden Kommissionen mandat til at opnå ændringer for at sikre effektiv administrativ bistand og adgang til oplysninger med hensyn til alle former for investeringer, særlig fonde og truste.

Liechtenstein fremsatte en officiel erklæring, hvori landet anerkender standarden for samarbejde ifølge artikel 26 i OECD's modeloverenskomst om indkomst og formue (2005). Efter vedtagelsen af konklusionerne af G20-mødet den 2. april 2009 er det logisk at medtage standarderne i OECD-modellen. Rådets konklusioner skal derfor fortolkes i lyset heraf. En sådan standard bør ikke begrænses til tilfælde af skattesvig og skatteunddragelse, men bør omfatte alle former for udveksling af oplysninger, bl.a. med henblik på et skattemæssigt samarbejde.

I 2009 har Kommissionen derfor i tæt samarbejde med Rådet, navnlig gennem arbejdet inden for rammerne af EFTA-Gruppen og Fiskalgruppen (direkte beskatning), forhandlet med Liechtenstein om forskellige spørgsmål, bl.a.:

- det er nødvendigt at udvide aftalens samlede anvendelsesområde, så det også kommer til at omfatte skattemæssigt samarbejde, jf. artikel 26 i OECD's standard

- aftalens generelle anvendelsesområde bør udvides således, at det på hensigtsmæssig vis afspejler OECD-standarderne, og det specificeres, at den bistand, der ydes på anmodning gennem udveksling af oplysninger, skal omfatte oplysninger, som det kan forudses er relevante for fastlæggelsen, ansættelsen, inddrivelsen og opkrævningen af skatter samt inddrivelsen og tvangsfuldbyrdelsen af skattefordringer eller hermed forbunden efterforskning eller retsforfølgning

¹ KOM(2008) 839 endelig.

- skatteunddragelse, herunder at undlade at indgive en af loven krævet selvangivelse, bør være omfattet, og der er behov for en tydeliggørelse af, hvad der forstås ved skattesvig og skatteunddragelse, navnlig for at fastlægge omfanget af bistanden til undersøgelser

- indholdet af den ændrede aftale bør også i højere grad afspejle den nøjagtige ordlyd af standarden i artikel 26 i OECD's modeloverenskomst for så vidt angår begrænsninger i udvekslingen af oplysninger

- for at garantere en fuldstændig anvendelse af standarden i artikel 26 i OECD's modeloverenskomst forekommer det nødvendigt at definere, hvilke beføjelser den anmodede parts administration skal have; parterne skal navnlig sikre, at deres administrative myndigheder har beføjelser til at indhente og fremlægge oplysninger, som banker, virksomheder, partnerskaber, truste og fonde er i besiddelse af, navnlig hvad angår ejerskab og begunstigede, for at fremlægge disse oplysninger på anmodning herom

- aftalen bør revideres, således at det blandede udvalg får en supplerende rolle, hvad angår overvågning og evaluering

- bistandsanmodningens form og indhold bør præciseres, således at der medtages en beskrivelse af anmodningens indhold, som afspejler de bestemmelser, som Liechtenstein for nylig blev enig om med tredjelande

- aftalen bør give mulighed for, at den hurtigt kan gennemføres, og indeholde bestemmelser om et differentieret regelsæt, der giver mulighed for midlertidig anvendelse af visse af EU's kompetencer, nemlig hvad angår traditionelle egne indtægter og bestemte aspekter af bestemmelserne vedrørende udveksling af oplysninger.

I forbindelse med forhandlingerne gjorde Fyrstendømmet Liechtenstein opmærksom på følgende aspekter:

- Liechtenstein ser aftalen i sammenhæng med, at landet er medlem af EØS og derved deltager i frihederne på det indre marked, og at det har undertegnet associeringsaftaler vedrørende Schengen- og Dublinreglerne
- ligebehandling og ikke-diskrimination er grundlæggende principper og bør derfor anvendes af alle medlemsstater i deres forbindelser med Liechtenstein; det er desuden en målsætning for Liechtenstein at opnå ligebehandling og ikke-diskrimination, hvad angår både andre europæiske tredjelande og forpligtelserne til at udveksle oplysninger om skattespørgsmål i medfør af denne aftale
- Liechtenstein bevarer muligheden for at indgå supplerende bilaterale skatte-samarbejdsaftaler med individuelle medlemsstater inden for deres kompetence-område; der er allerede indgået sådanne aftaler med visse medlemsstater.

Kommissionen har regelmæssigt forelagt Rådet statusrapporter vedrørende dens forhandlinger med Liechtenstein.

Den 9. juni 2009 anmodede Rådet under henvisning til Rådets konklusioner af 10. februar 2009 indtrængende Kommissionen om hurtigt at fremlægge resultaterne

af forhandlingerne om en aftale om bekæmpelse af svig med Liechtenstein og bemærkede sig, at Kommissionen havde til hensigt at fremlægge forhandlingsdirektiver vedrørende aftaler om bekæmpelse af svig med Monaco, Andorra, San Marino og Schweiz.

Drøftelserne i Rådets arbejdsgrupper (EFTA-Gruppen og Fiskalgruppen (direkte beskatning)) var nyttige for at udarbejde et uformelt revideret udkast. Kommissionen indarbejdede anmodningerne og fjernede så vidt muligt medlemsstaternes betænkeligheder. Dette udkast blev forelagt COREPER den 8. og 14. oktober 2009 med henblik på drøftelse.

Rådet (økonomi og finans) konkluderede på sit møde den 20. oktober 2009, at det ville tage problemet op igen i december.

I det ændrede forslag tages der hensyn til den seneste udvikling. Derudover tages der hensyn til de nye bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig hvad angår retsgrundlaget.

Denne aftale bør tjene som model for forhandlingerne om aftaler om bekæmpelse af svig med andre tredjelande.

3. ÆNDRINGER

- Aftalens titel og artikel 1 – "Mål"

Titlen og artikel 1 er ændret for at afspejle, at aftalens mål er udvidet (til også at omfatte bistand gennem udveksling af oplysninger mellem parterne, som kan forudses at være relevante for fastlæggelsen, ansættelsen, inddrivelsen og opkrævningen af skatter).

- Artikel 2 – "Generelt anvendelsesområde"

Denne artikel er ændret for at afspejle udvidelsen af aftalens anvendelsesområde. Med henblik herpå er der indsat en artikel 2, stk. 1, litra c), for at tage hensyn til Rådets konklusioner af 10. februar 2009 og Liechtensteins tilsagn den 12. marts 2009 om at vedtage OECD's standard for udveksling af oplysninger i skattesager (artikel 26 i OECD's modeloverenskomst vedrørende indkomst og formue).

Desuden er ordet "alle" foran "parterne" blevet slettet i artikel 2, stk. 1, litra a), da det ikke giver nogen merværdi, og i artikel 2, stk. 1, litra b), e) og f), er ordet "svigagtig" blevet slettet.

Der er udarbejdet en ny definition af direkte skatter i artikel 2, stk. 4, litra e). Denne definition er i overensstemmelse med definitionen i artikel 3 i OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager.

Artikel 2, stk. 4, litra b), og artikel 2, stk. 4, litra d), er blevet ændret, således at de omfatter undladelse af korrekte angivelser og unddragelse af told og indirekte skatter, jf. definitionen i artikel 2, stk. 4, litra f), om adfærd i strid med lovgivningen vedrørende direkte skatter.

Der er tilføjet en yderligere definition af person i artikel 2, stk. 4, litra g). Denne definition omfatter den definition, som det svenske formandskab foreslog i kompromiset til udkastet til direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

Der er indsat et nyt stykke 5 i artikel 2 for at præcisere, at udvekslingen af oplysninger sker, uanset om den person, som oplysningerne vedrører, eller den person, hos hvem oplysningerne findes, har bopæl på en parts område, samt hvad der menes med parternes myndigheder. Det er i overensstemmelse med artikel 2 i OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager samt de forpligtelser, som Liechtenstein har aftalt med USA (artikel 2 i aftalen mellem USA og Liechtenstein²).

Derudover er der fastsat bestemmelser vedrørende undladelse af at overholde det lovbestemte krav om at indgive en selvangivelse (artikel 2, stk. 4, litra f), nr. vi)).

- Artikel 3 – "Mindre sager"

Denne artikel er ændret for at fjerne tærsklen, hvad angår udveksling af oplysninger vedrørende skattespørgsmål.

- Artikel 4 – "Ordre public"

Denne artikel er ikke ændret. Det skal dog understreges, at denne bestemmelse skal tolkes meget restriktivt for at beskytte en af parternes væsentlige interesser. Den må ikke fortolkes således, at det vil være til hinder for, at aftalen fungerer efter hensigten.

- Artikel 5 – "Videregivelse af oplysninger og bevismidler"

Artikel 5, stk. 2, litra b), er ændret for at tilføje henvisningen til artikel 2, stk. 1, litra c).

- Artikel 6 - "Fortrolighed"

Denne artikel er ikke ændret. Denne bestemmelse skal læses i lyset af artikel 21, hvad angår anvendelsen af oplysninger.

- Artikel 7 - "Forholdet til andre aftaler"

Denne artikel er ændret for at tydeliggøre, at aftalen skal fortolkes som værende minimumsregler, og at bilaterale aftaler (men også ordninger) kan gå videre end dette minimum, for så vidt som de medfører et bredere samarbejde på området administrativ bistand.

² Aftale mellem Amerikas Forenede Staters regering og Fyrstendømmet Liechtensteins regering om skattesamarbejde og udveksling af oplysninger vedrørende skatter.

- Artikel 8 - "Omfanget af den administrative bistand"

Denne artikel er ændret, således at det eksplicit nævnes, at aftalen omfatter det administrative samarbejde gennem udveksling af oplysninger på skatteområdet.

- Artikel 9 – "Forældelsesfrister"

Den sidste sætning er tilføjet for at præcisere, at udløbet af den anmodede parts forældelsesfrist, hvad angår skatter, ikke skal afskære denne part i at indhente og fremlægge de oplysninger, der anmodes om. Det er i overensstemmelse med de forpligtelser, som Liechtenstein har aftalt med USA (artikel 7, stk. 5, i aftalen mellem USA og Liechtenstein).

- Artikel 10 – "Kompetence"

I overensstemmelse med Rådets konklusioner fra februar 2009 ændres denne artikel for at sikre forpligtelser af mindst samme omfang som det, Liechtenstein for nylig har aftalt med USA (artikel 5, stk. 6) og med OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager fra 2002.

Der er indsat to fodnoter for at anføre, at foretagender og fonde på tysk vil blive oversat til "Anstalten" og "Stiftungen".

Der skabes forbindelse til den nye definition af person i artikel 2, stk. 4, litra g).

- Artikel 11 – "Begrænsninger i udvekslingen af oplysninger"

Denne artikel er ændret, således at der fuldt ud tages hensyn til artikel 26 (stk. 2) i OECD's standard. Den er desuden ændret for at præcisere, at en anmodning om oplysninger ikke må afvises med den begrundelse, at den skattepligtige person anfægter den skatteforpligtelse, der ligger til grund for anmodningen (nyt stk. 3) i overensstemmelse med de forpligtelser, som Liechtenstein har aftalt med USA (artikel 7, stk. 3, i aftalen mellem USA og Liechtenstein).

- Artikel 12 – "Omkostninger og pligt til at udtømme de sædvanlige informationskilder"

Det første stykke er erstattet af en ny bestemmelse om omkostninger, som er i overensstemmelse med OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager fra 2002 (artikel 9, i henhold til hvilken de kontraherende parter træffer aftale om udgifter, der er påløbet i forbindelse med, at der blev ydet bistand, samt bemærkninger).

I andet stykke vedrørende forpligtelsen til at udtømme de sædvanlige informationskilder er der tilføjet en undtagelse, når brugen af sådanne midler ville medføre uforholdsmæssigt store vanskeligheder.

- Artikel 14 – "Anmodning om oplysninger"

Den nye ordlyd i denne artikel er i overensstemmelse med de forpligtelser, som Liechtenstein har aftalt med USA (artikel 5 i aftalen mellem USA og Liechtenstein),

der er inspireret af OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager fra 2002.

- Artikel 18a – "Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende parts myndighed for så vidt angår skattesamarbejde"

Disse nye bestemmelser vedrørende skattesamarbejdet er indføjet som følge af udvidelsen af aftalens anvendelsesområde (den nye artikel 2, stk. 1, litra c)). Det er i overensstemmelse med OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager fra 2002 (artikel 6 og bemærkninger, særlig punkt 66-70) og er inspireret af de forpligtelser, som Liechtenstein har aftalt med USA (artikel 6 i aftalen mellem USA og Liechtenstein).

- Artikel 20 – "Bistandsanmodningers form og indhold"

I overensstemmelse med Rådets konklusioner fra februar 2009 ændres denne artikel for at sikre forpligtelser af mindst samme omfang som det, Liechtenstein har aftalt med USA (artikel 5, stk. 2, i aftalen mellem USA og Liechtenstein).

Denne artikel bør fortolkes i lyset af fælleserklæringen vedrørende denne bestemmelse, navnlig når kontorindehaverens identitet er ukendt.

- Artikel 21 – "Anvendelse af oplysninger"

Denne artikel er ikke ændret. Det skal dog bemærkes, at der med retlige procedurer i denne artikel menes både civilsager og straffesager.

- Artikel 24 – "Inddrivelse"

Ud over forklaringerne i begrundelsen til det oprindelige forslag, der blev vedtaget den 10. december 2008, er det værd at anføre, at bestemmelserne i artikel 24, stk. 2, ikke påvirker supplerende krav i indenlandsk lovgivning.

- Artikel 25 – "Forholdet til andre aftaler"

Som anført under artikel 7 er denne artikel også ændret for yderligere at tydeliggøre, at bestemmelserne under afsnit III ikke er til hinder for et bredere samarbejde på grundlag af andre instrumenter, navnlig bilaterale aftaler.

- Artikel 31 – "Ransagning og beslaglæggelse"

Denne artikel er ikke ændret. Det skal dog bemærkes, at listen i denne artikel over betingelserne for, at anmodninger kan godtages, er udtømmende.

- Artikel 32 – "Anmodninger om bankoplysninger og finansielle oplysninger"

Artikel 32, stk. 5, er blevet omformuleret for i højere grad at afspejle OECD-standarden. I dette stykke forstås ved "part" den anmodede part.

Ud over forklaringerne i begrundelsen til det oprindelige forslag, der blev vedtaget den 10. december 2008, skal det påpeges, at begrænsningerne for at afvise en

anmodning om oplysninger ikke bør være forskellig for administrativ bistand og gensidig juridisk bistand.

- Artikel 33 – "Kontrollerede leverancer"

Denne artikel er ikke ændret. Det skal dog bemærkes, at denne bestemmelse skal læses i lyset af artikel 8, stk. 2.

- Artikel 38 – "Blandet udvalg"

Artikel 38, stk. 1 og 2, er blevet ændret lidt, navnlig for at tydeliggøre, at afgørelser, der skal træffes med enstemmighed, omfatter en række praktiske forhold vedrørende gennemførelsen af aftalen ud over de afgørelser, der er omhandlet i andre artikler i aftalen.

I artikel 38, stk. 2, specificeres det, hvad der menes med alle parter.

- Artikel 41 – "Ikrafttræden"

Under hensyntagen til præcedens i forbindelse med Det Schweiziske forbund er der indføjet en bestemmelse, således at visse specifikke bestemmelser i aftalen (afsnit I og II for så vidt som de angår indkomst, der er omfattet af rentebeskatning, og udveksling af oplysninger og gensidig juridisk bistand i forbindelse med svig og andre ulovlige aktiviteter på området traditionelle egne indtægter og fællesskabsmidler) finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor aftalen er undertegnet af parterne, og Fyrstendømmet Liechtenstein har givet meddelelse om sit ratifikationsinstrument.

EU's retsorden tillader en sådan midlertidig anvendelse af reglerne.

Traditionelle egne indtægter skal forstås i lyset af Rådets afgørelse af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter³ (dette beløb dækker listen i artikel 2, stk. 1, litra a), men ikke moms).

- Artikel 43 – "Tidsmæssigt begrænset anvendelse"

Denne artikel er ændret for at præcisere, at anvendelsen af reglerne er tidsmæssigt begrænset, hvad angår bistand gennem udveksling af oplysninger til fastlæggelsen, ansættelsen, inddrivelsen og opkrævningen af direkte og indirekte skatter (den nye artikel 2, stk. 1, litra c)).

Ordlyden i artikel 43, litra c), er inspireret af artikel 15 i OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager fra 2002. Den nye bestemmelse har til formål at indføre en ordning for midlertidig anvendelse af reglerne, som er forenelig med behovet for en forudsigelig retlig ramme for eksisterende kundeforhold. Hvis aftalen undertegnes inden udgangen af 2009, vil det første skatteår være 2010, og den første udveksling af oplysninger baseret på dette specifikke skatteår vil kunne finde sted i 2011.

³ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

4. **KONKLUSION**

Kommissionen ændrer sit forslag som følger:

Ændret forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af
en aftale om samarbejde
mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og
Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side
om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle
interesser og om udveksling af oplysninger i skattespørgsmål**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 325, stk. 4, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 7. november 2006 gav Rådet Kommissionen bemyndigelse til at forhandle med Fyrstendømmet Liechtenstein om en aftale om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser, herunder indtægter og udgifter, navnlig tilskud og afgifter, og Rådet bad den 10. februar 2009 om, at alle nødvendige ændringer for at sikre en effektiv administrativ bistand og adgang til oplysninger om alle former for investeringer, navnlig fonde og trustere, blev medtaget.
- (2) Aftalen blev i overensstemmelse med Rådets afgørelse [...] af xx.xx.xxxx undertegnet på Den Europæiske Unions vegne den xx.xx.xxxx med forbehold af dens indgåelse.
- (3) Ifølge artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union repræsenterer Kommissionen EU i det blandede udvalg, der oprettes ved samarbejdsaftalen. De holdninger, der skal vedtages på EU's vegne, når det blandede udvalg opfordres til at vedtage akter, der har retsvirkning, vil blive fastlagt i overensstemmelse med artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (4) Aftalen bør godkendes —

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen om samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser og om udveksling af oplysninger i skattespørgsmål godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at foranstalte den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 41, stk. 2, på Den Europæiske Unions vegne⁶.

Artikel 3

Denne beslutning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

⁶ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union.

BILAG

Aftale om samarbejde
mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side
og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side
om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle
interesser og om udveksling af oplysninger i skattespørgsmål

DEN EUROPÆISKE UNION,
KONGERIGET BELGIEN,
REPUBLIKKEN BULGARIEN,
DEN TJEKKISKE REPUBLIK,
KONGERIGET DANMARK,
FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,
REPUBLIKKEN ESTLAND,
IRLAND,
DEN HELLENSKE REPUBLIK,
KONGERIGET SPANIEN,
DEN FRANSKE REPUBLIK,
DEN ITALIENSKE REPUBLIK,
REPUBLIKKEN CYPERN,
REPUBLIKKEN LETLAND,
REPUBLIKKEN LITAUEN,
STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,
REPUBLIKKEN UNGARN,
REPUBLIKKEN MALTA,
KONGERIGET NEDERLANDENE,
REPUBLIKKEN ØSTRIG,
REPUBLIKKEN POLEN,
DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,
RUMÆNIEN,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND, på den ene side,

og

FYRSTENDØMMET LIECHTENSTEIN, på den anden side

i det følgende benævnt "parterne",

SOM ØNSKER på en effektiv måde at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for parternes finansielle interesser samt at sikre administrativt samarbejde med henblik på fastlæggelse, ansættelse, inddrivelse og opkrævning af direkte og indirekte skatter,

SOM NOTERER SIG, at denne aftale integrerer OECD's standarder, som de kommer til udtryk i modelaftalen om udveksling af oplysninger i skattesager,

SOM TAGER HENSYN TIL Liechtensteins medlemskab af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og dermed dets deltagelse i de fire friheder,

ER BLEVET ENIGE OM AT INDGÅ FØLGENDE AFTALE:

AFSNIT I ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 - Mål

Formålet med denne aftale er at udvide den administrative bistand og den gensidige juridiske bistand mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side med henblik på at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser, jf. artikel 2, og at indføre et administrativt samarbejde gennem udveksling af oplysninger mellem parterne, som kan forudses at være relevante for fastlæggelsen, ansættelsen, inddrivelsen og opkrævningen af skatter, der er omfattet af denne aftale.

Artikel 2 - Generelt anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse på:
 - a) den administrative og strafferetlige forebyggelse, opdagelse, efterforskning, forfølgning og bekæmpelse af svig og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for parternes respektive finansielle interesser vedrørende:
 - varehandel i strid med told- og landbrugslovgivningen
 - handel i strid med lovgivningen vedrørende afgifter som defineret i stk. 4, litra c)
 - opkrævning eller tilbageholdelse af midler - herunder anvendelse af dem til andre formål end dem, hvortil de oprindeligt blev ydet - fra parternes budgetter eller budgetter forvaltet af dem eller på deres vegne såsom tilskud eller godtgørelser
 - parternes procedurer for tildeling af kontrakter
 - b) den administrative og strafferetlige forebyggelse, opdagelse, efterforskning, forfølgning og bekæmpelse af ulovlige aktiviteter til skade for Den Europæiske Unions medlemsstaters og Fyrstendømmet Liechtensteins respektive finansielle interesser gennem adfærd i strid med lovgivningen vedrørende direkte skatter
 - c) det administrative samarbejde gennem udveksling af oplysninger, som kan forudses at være relevante for administrationen og håndhævelsen af parternes nationale love vedrørende direkte og indirekte skatter, herunder oplysninger vedrørende fastlæggelsen, ansættelsen, inddrivelsen og opkrævningen af skatter for så vidt angår personer, der er underlagt sådanne skatter, samt inddrivelsen og tvangsfuldbyrdelsen af skattefordringer eller hermed forbunden efterforskning eller retsforfølgning
 - d) beslaglæggelsen og inddrivelsen af beløb, der skyldes eller uretmæssigt er modtaget som følge af de ulovlige aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b).

2. Samarbejde i henhold til afsnit II (administrativ bistand) og III (gensidig juridisk bistand) kan ikke afvises alene med den begrundelse, at anmodningen vedrører en overtrædelse, der behandles som skattesvig af den anmodede part, eller at den anmodede parts lovgivning ikke giver hjemmel for samme type skat, told, afgift, udgift, tilskud eller refusion eller ikke indeholder samme type regler eller samme retlige definition af de pågældende handlinger som den anmodende parts lovgivning.
3. Denne aftales anvendelsesområde omfatter hvidvaskning af udbyttet fra de aktiviteter, der er omfattet af stk. 1, litra a), forudsat at hvidvaskningen er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2005/60/EF, der er indarbejdet i EØS-aftalen ved hjælp af afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 87/2006 af 7. juli 2006 om ændring af bilag IX (finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen, eller at de aktiviteter, der udgør den pågældende lovovertrædelse, kan straffes med en frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på mere end seks måneder efter både den anmodende og den anmodede parts lovgivning.
4. I denne aftale forstås ved:
 - a) "svig og enhver anden ulovlig aktivitet": som omhandlet i stk. 1, litra a), også smugleri, bestikkelse og hvidvaskning af udbyttet fra de aktiviteter, der er omfattet af stk. 1, litra a), jf. dog stk. 3
 - b) "varehandel i strid med told- og landbrugslovgivningen": som omhandlet i stk. 1, litra a), uanset om varerne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit), herunder undladelse af korrekte angivelser og toldsvig ved hjælp af forsætlig anvendelse af falske, forfalskede eller ukorrekte dokumenter, ufuldstændige selvangivelser, der indgives af fysiske eller juridiske personer, og ukorrekte forretningspapirer
 - c) "indirekte skatter": som omhandlet i stk. 1, litra a) og c), indirekte skatter af enhver art og beskrivelse på tidspunktet for undertegnelsen, herunder told, moms, særlige forbrugsafgifter og punktafgifter; aftalen finder også anvendelse på alle identiske eller næsten tilsvarende skatter, der efter undertegnelsen af aftalen pålignes som supplement til eller i stedet for de eksisterende skatter
 - d) "handel i strid med lovgivningen vedrørende indirekte skatter": som omhandlet i stk. 1, litra a), uanset om varerne eller tjenesteydelserne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit), herunder undladelse af korrekte angivelser og unddragelse af indirekte skatter ved hjælp af forsætlig anvendelse af falske, forfalskede eller ukorrekte dokumenter, ufuldstændige selvangivelser, der indgives af fysiske eller juridiske personer, og ukorrekte forretningspapirer
 - e) "direkte skatter": som omhandlet i stk. 1, litra b) og c), direkte skatter af enhver art og beskrivelse på tidspunktet for undertegnelsen, herunder skat af indkomst, overskud og formue såvel som skat af nettoformue, arv og gaver – uanset hvordan disse skatter opkræves – der pålignes af parterne eller på vegne af parternes politiske underinddelinger eller lokale myndigheder; aftalen finder også anvendelse på alle identiske eller næsten tilsvarende skatter, der efter

undertegnelsen af aftalen pålignes som supplement til eller i stedet for de eksisterende skatter

- f) "adfærd i strid med lovgivningen vedrørende direkte skatter": som omhandlet i stk. 1, litra b), unddragelse af direkte skatter ved hjælp af forsætlig anvendelse af falske, forfalskede eller ukorrekte dokumenter, herunder ufuldstændige selvangivelser, der indgives af en person, og ukorrekte forretningspapirer. Alle nedenstående aktiviteter udgør, hvis de udføres forsætligt, "adfærd i strid med lovgivningen vedrørende direkte skatter":
- i) udarbejde, forårsage, at der udarbejdes, underskrive eller udfylde et dokument, der
 - ifølge lovgivningen skal udfyldes for at informere skattemyndighederne om størrelsen af den skattepligtige indkomst
 - tjener til grundlag for beregning af skat og
 - er falsk for så vidt angår forhold, der er nødvendige for at beregne skatten
 - ii) føre to sæt regnskaber
 - iii) indføre falske beløb eller ændringer eller forfalske regninger eller dokumenter
 - iv) destruere regnskaber og bilag eller
 - v) skjule aktiver eller dække over indkomstkilder ved hjælp af falske, forfalskede eller ukorrekte dokumenter, herunder ufuldstændige selvangivelser, der indgives af en person, og ukorrekte forretningspapirer, eller
 - vi) undlade at opfylde et lovkrav om at indgive en selvangivelse
- g) "person": en fysisk eller juridisk person eller, når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandler, men som ikke har en juridisk persons retsstilling, og ethvert andet retligt arrangement uanset art og form, med eller uden status som juridisk person, der ejer eller forvalter aktiver, hvoraf der, herunder af indkomst afledt deraf, skal svares en af de skatter, der er omfattet af denne aftale.

5. Oplysninger udveksles i overensstemmelse med denne aftale af den anmodede parts kompetente myndighed, uanset om den person, oplysningerne vedrører, eller den person, oplysningerne findes hos, har bopæl på en parts område. En anmodet part er imidlertid ikke forpligtet til at videregive oplysninger, som hverken findes hos dens myndigheder (dvs. alle offentlige organer, politiske underinddelinger og lokale myndigheder) eller indehaves eller kontrolleres af personer inden for dens territoriale område.

Artikel 3 Mindre sager

1. Den anmodede parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, bortset fra anmodninger om udveksling af oplysninger om skattespørgsmål, når de for lidt indbetalte eller unddragne skatter eller toldafgifter eller det tilskud eller den refusion, der er misbrugt, ikke overstiger 25 000 EUR eller for så vidt angår artikel 2, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), når de ulovligt udførte eller indførte varer skønnes at have en værdi på højst 100 000 EUR. Minimumsstørrelsen af de for lidt indbetalte skatter eller toldafgifter eller det tilskud eller den refusion, der er misbrugt, eller minimumsværdien af de ovenfor nævnte varer kan vedrøre indbyrdes afhængige handlinger, hvis udløsende element strækker sig over længere tid, og hvis finansielle virkninger er større end tærsklen, mens den enkelte handling isoleret betragtet ligger under tærsklen. Denne tærskel finder ikke anvendelse, hvis sagen i lyset af omstændighederne eller den mistænkes identitet af den anmodende part vurderes at være meget alvorlig.
2. Den anmodede parts myndighed skal straks meddele den anmodende parts myndighed grundene til, at den afviser anmodningen om samarbejde.

Artikel 4 Ordre public

Samarbejde kan afvises, hvis den anmodede part vurderer, at det vil være i strid med dens suverænitet, sikkerhed, ordre public eller andre væsentlige interesser at efterkomme anmodningen.

Artikel 5 Videregivelse af oplysninger og bevismidler

1. Oplysninger og bevismidler, der videregives eller modtages i henhold til denne aftale, er – uanset i hvilken form det sker – omfattet af tavshedspligt og beskyttet på samme måde, som dermed sammenlignelige oplysninger er beskyttet af den nationale lovgivning, der gælder for den part, der modtager oplysningerne, og af de tilsvarende bestemmelser, der gælder for fællesskabsinstitutionerne.

Specielt må sådanne oplysninger og bevismidler ikke udbredes til andre personer end dem, der i EU-institutionerne, medlemsstaterne eller Fyrstendømmet Liechtenstein som led i deres arbejde skal have kendskab hertil, og disse personer må ikke anvende dem til andre formål end dem, der falder inden for denne aftales anvendelsesområde. Disse personer anvender udelukkende oplysningerne og bevismidlerne til disse formål, medmindre den anmodede parts kompetente myndighed udtrykkeligt har givet tilladelse til at anvende dem til et specificeret andet formål, hvis sådanne oplysninger og bevismidler i henhold til denne parts lovgivning under lignende omstændigheder kan anvendes til lignende formål. Disse personer kan udlevere oplysningerne i forbindelse med offentlige retssager eller retsafgørelser.

2. Oplysninger og bevismidler, som den anmodende part er kommet i besiddelse af i henhold til denne aftale, kan videregives til enhver part, hvis denne part er i færd med at gennemføre en undersøgelse, hvor samarbejde ikke er udelukket, eller hvis det er klart, at denne part med fordel kunne gennemføre en sådan undersøgelse.

- a) For så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), informerer den anmodende part den anmodede part om, til hvilken anden part i denne aftale og til hvilke formål oplysningerne vil blive fremsendt.
- b) For så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra b), kan den anmodende part videregive oplysninger og bevismidler til en anden part i denne aftale, hvis den anmodede part, der fremlægger oplysningerne, ikke udtrykkeligt modsætter sig det på det tidspunkt, hvor oplysningerne fremlægges, eller for så vidt angår det administrative samarbejde, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra c), kun med samtykke fra den anmodede part, der fremlægger oplysningerne.

Videregivelsen af sådanne oplysninger må ikke tjene andre formål end dem, der er fastsat i aftalen.

3. Fremsendelse af oplysninger og bevismidler, der er tilvejebragt i overensstemmelse med denne aftale, fra en part til en eller flere andre parter, kan ikke påklages over for den oprindeligt anmodede part.
4. En part, til hvem der er fremsendt oplysninger eller bevismidler i overensstemmelse med stk. 2, skal overholde de begrænsninger i brugen heraf, som den anmodede part pålægger den part, der først anmodede om fremsendelsen.
5. Fremsendelse af oplysninger og bevismidler tilvejebragt i henhold til denne aftale, fra en part til et tredjeland, kræver en tilladelse fra den part, hvorfra oplysningerne eller bevismidlerne hidrører.

Artikel 6 Fortrolighed

Den anmodende part kan anmode den anmodede part om at sørge for, at anmodningen og dens indhold behandles fortroligt, undtagen hvis dette er uforeneligt med at efterkomme anmodningen. Hvis den anmodede part ikke kan overholde fortrolighedskravene, giver den på forhånd den anmodende parts myndigheder meddelelse herom.

Afsnit II ADMINISTRATIV BISTAND

Kapitel 1 Almindelige bestemmelser

Artikel 7 Forhold til andre aftaler

Dette afsnit påvirker ikke

- a) for så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 2, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), de bestemmelser, der finder

anvendelse på gensidig juridisk bistand i straffesager, eller de bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der er eller vil blive indgået mellem parterne, for så vidt de indebærer et mere omfattende samarbejde på området administrativ bistand end det samarbejde, der er omhandlet i denne aftale, som udgør minimumsreglerne for udveksling af oplysninger og bistand mellem alle parterne, navnlig protokol 11 til EØS-aftalen om gensidig bistand i toldanliggender

- b) for så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 2, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra b), de bestemmelser, der finder anvendelse på gensidig juridisk bistand i straffesager, eller de bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der er eller vil blive indgået mellem parterne, for så vidt de indebærer et mere omfattende samarbejde på området administrativ bistand end det samarbejde, der er omhandlet i denne aftale, som udgør minimumsreglerne for udveksling af oplysninger og bistand mellem alle parterne, navnlig aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein, der indeholder bestemmelser om foranstaltninger svarende til dem, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetaling⁷.

Artikel 8 Omfanget af den administrative bistand

1. Parterne yder hinanden gensidig bistand til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der er omfattet af denne aftale, og med henblik på administrativt samarbejde gennem udveksling af oplysninger om de skatter, der er omfattet af denne aftale, navnlig ved at forebygge og afsløre transaktioner og andre handlinger og undladelser, der er i strid med den relevante lovgivning, og ved at gennemføre efterforskning deraf.
2. Den bistand, der fastlægges ved dette afsnit, gælder enhver af parternes kompetente administrative myndigheder, når disse handler inden for rammerne af artikel 2 og som led i udøvelsen af administrative undersøgelsesbeføjelser eller beføjelser vedrørende strafferetlig forfølgning, herunder når disse myndigheder udøver deres beføjelser efter anmodning fra retlige myndigheder.

Hvis en strafferetlig undersøgelse foretages af eller under ledelse af en retlig myndighed, er det denne myndighed, der bestemmer, om anmodninger om gensidig bistand eller samarbejde i forbindelse hermed skal indgives på grundlag af de relevante bestemmelser om gensidig juridisk bistand i straffesager eller på grundlag af dette afsnit.

Artikel 9 Forældelsesfrister

For at afgøre, om oplysninger eller anden bistand i medfør af dette afsnit kan fremlægges/ydes som svar på en anmodning, anvender den anmodede part de forældelsesfrister, der finder anvendelse i medfør af den anmodende parts lovgivning i stedet for den anmodede parts

⁷ EUT L 379 af 24.12.2004, s. 84.

forældelsesfrister. Når det drejer sig om beskatning, udelukker udløbet af den anmodede parts forældelsesfrister på dette område ikke, at den anmodede part modtager og videregiver de ønskede oplysninger.

Artikel 10 Kompetence

1. Med forbehold af stk. 2 anvender parternes myndigheder dette afsnits bestemmelser inden for rammerne af den kompetence, de har i medfør af deres nationale lovgivning. Intet i dette afsnit kan fortolkes som en ændring af den kompetence, der efter nationale bestemmelser er tillagt parternes myndigheder som defineret i dette afsnit.

De handler, som om de handlede på egne vegne eller på anmodning af en anden myndighed hos samme part. De udnytter med henblik herpå alle de retlige beføjelser, de har i henhold til deres nationale lovgivning, for at efterkomme anmodningen.

2. Med henblik på artikel 14 i denne aftale sikrer hver part, at den har autoritet til gennem sine kompetente myndigheder at modtage og videregive:

a) oplysninger, som indehaves af banker, andre finansieringsinstitutter og alle personer, herunder repræsentanter og forvaltere, der handler som repræsentanter eller betroede personer

b) oplysninger om de retmæssige ejere af selskaber og andre retlige enheder, især foretagender⁸, herunder oplysninger om alle personer i en ejerkæde

c) når det gælder interessentskaber, oplysninger om identiteten af deltagerne i interessentskabet

d) når det gælder truste, oplysninger om stifterne, trustees, begunstigede og protektor

e) når det gælder fonde⁹, oplysninger om stifterne, medlemmerne af fondsrådet og begunstigede

f) oplysninger om enhver person som defineret i artikel 2, stk. 4, litra g).

Artikel 11 Begrænsninger i udvekslingen af oplysninger

1. Med forbehold af artikel 10, stk. 2, medfører administrativ bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 1, litra c), ikke for den part, der anmodes om oplysninger, en forpligtelse til at udføre undersøgelser eller meddele oplysninger, hvis det er i strid med den pågældende parts lovgivning eller kompetente administrative myndigheds administrative praksis at udføre sådanne undersøgelser eller indsamle de ønskede oplysninger. I sådanne tilfælde kan det afvises at fremlægge oplysninger, hvis det vil føre til videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en fremstillingsmetode,

⁸ Fortolkningen af begrebet "foretagender" og tilsvarende begreber på alle denne aftales autentiske sprog baseres på fortolkningen af begrebet "Anstalt" i den tyske udgave af aftalen.

⁹ Fortolkningen af begrebet "fonde" og tilsvarende begreber på alle denne aftales autentiske sprog baseres på fortolkningen af begrebet "Stiftung" i den tyske udgave af aftalen.

eller hvis fremlæggelsen af oplysningerne vil være i strid med artikel 4, eller en parts kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, hvis den anmodende part af retlige eller faktiske grunde ikke er i stand til at stille samme type oplysninger til rådighed.

2. Bestemmelserne i stk. 1 kan under igen omstændigheder fortolkes således, at en part må afvise at videregive oplysninger, udelukkende fordi oplysningerne indehaves af en bank, et andet finansieringsinstitut, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser, eller fordi den ikke har nogen interesse i sådanne oplysninger.
3. En anmodning om oplysninger må ikke afvises med den begrundelse, at den skattepligtige person anfægter den skatteforpligtelse, der ligger til grund for anmodningen.

Artikel 12 Omkostninger og pligt til at udtømme de sædvanlige informationskilder

1. Omkostninger i forbindelse med ydelse af bistand afholdes af den anmodede part, medmindre parternes kompetente myndigheder aftaler andet på grund af væsentlige budgetmæssige hensyn. Den anmodede parts kompetente myndighed hører den anmodende parts kompetente myndighed om, hvorvidt der kan forventes væsentlige omkostninger i forbindelse med ydelse af bistand som følge af en konkret anmodning.
2. Den anmodede parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når det klart fremgår, at den anmodende parts myndighed ikke har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden risiko for at ødelægge mulighederne for at nå det ønskede resultat, undtagen når brugen af sådanne midler ville medføre uforholdsmæssigt store vanskeligheder.

Artikel 13 Centrale tjenester

1. Hver part udpeger den eller de centrale tjenester, der har kompetence til at behandle anmodninger om administrativ bistand i medfør af dette afsnit.

Disse tjenester henvender sig til enhver administrativ myndighed, der har kompetence til at yde den bistand, der anmodes om.
2. De centrale tjenester kommunikerer direkte med hinanden indbyrdes.
3. De centrale tjenesters virke udelukker ikke et direkte samarbejde mellem parternes øvrige myndigheder med kompetence inden for denne aftales anvendelsesområder, navnlig i hastetilfælde. De centrale tjenester informeres om enhver foranstaltning, hvor der finder et sådant direkte samarbejde sted.
4. Parterne meddeler, i forbindelse med den i artikel 41, stk. 2, nævnte meddelelse, hvilke tjenester der betragtes som centrale tjenester i medfør af denne artikel.

Kapitel 2 Bistand efter anmodning

Artikel 14 Anmodning om oplysninger

1. Den anmodede parts kompetente myndighed meddeler efter anmodning fra den anmodende part oplysninger til de formål, der er nævnt i artikel 1 i denne aftale, og i overensstemmelse med dens øvrige bestemmelser.
2. Oplysningerne indhentes og udveksles i henhold til denne aftale, uanset om den anmodede part har brug for sådanne oplysninger til eget formål, eller om den adfærd, der efterforskes, ville udgøre en strafbar handling i henhold til den anmodede parts lovgivning, hvis den var blevet begået på den anmodede parts område.
3. Hvis de oplysninger, som den anmodede parts kompetente myndighed er i besiddelse af, ikke er tilstrækkelige til, at anmodningen om oplysninger kan efterkommes, træffer den anmodede part alle relevante foranstaltninger til indsamling af oplysninger, så den kan videregive de ønskede oplysninger til den anmodende part, uanset om den anmodede part på dette tidspunkt ikke måtte have brug for disse oplysninger til eget skatteformål. Privilegier i henhold til den anmodende parts lovgivning og praksis gælder ikke, når den anmodede part efterkommer en anmodning, idet det er op til den anmodende part at finde en løsning på sådanne spørgsmål.
4. Hver part træffer alle nødvendige foranstaltninger til at opnå de ønskede oplysninger, og hvis der specifikt anmodes herom, skal oplysningerne videregives i den form, som den anmodende parts kompetente myndighed har fastsat, herunder vidneforklaringer og bekræftede kopier af originaldokumenter. I forbindelse med meddelelsen af oplysninger vedlægges der rapporter og andre dokumenter, eller bekræftede kopier eller uddrag af disse rapporter eller dokumenter, der ligger til grund for de meddelte oplysninger, og som den anmodede parts myndigheder i forvejen var i besiddelse af, eller som er udarbejdet eller fremskaffet med henblik på at efterkomme anmodningen om oplysninger.
5. Efter aftale mellem den anmodende parts myndighed og den anmodede parts myndighed kan embedsmænd, der er bemyndiget hertil af førstnævnte myndighed, efter nærmere anvisning fra den anmodede parts myndighed i dennes kontorer få adgang til de dokumenter og oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, som denne parts myndigheder er i besiddelse af, og som vedrører nærmere bestemte ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde. De pågældende embedsmænd kan tage kopi af denne dokumentation.
6. Det blandede udvalg, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 38, fastsætter de frister, inden for hvilke den anmodede parts myndighed skal bekræfte modtagelsen af en anmodning til den anmodende parts myndighed og om nødvendigt informere den anmodende parts myndighed om mangler ved anmodningen, eller meddele, om den er stødt på hindringer for at fremlægge oplysningerne, eller den afslår at fremlægge oplysningerne.

Artikel 15 Anmodninger om overvågning

Efter anmodning fra den anmodende myndighed skal den anmodede parts myndighed så vidt muligt sikre overvågning vedrørende varehandel, der er i strid med den i artikel 2, stk. 1, litra a), nævnte lovgivning. Denne overvågning kan vedrøre personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at de har deltaget eller deltager i udførelsen af sådanne ulovlige aktiviteter eller træffer forberedelser med henblik på at gøre det, og den kan endvidere vedrøre lokaliteter, transportmidler og varer, der har sammenhæng med disse aktiviteter.

Artikel 16 Forkyndelse og postforsendelse

1. Efter anmodning fra den anmodende parts myndighed skal den anmodede parts myndighed under iagttagelse af den anmodede parts nationale regler lade alle instrumenter eller afgørelser, der hidrører fra den anmodende parts kompetente myndigheder, og som falder ind under denne aftales anvendelsesområde, forkynde for adressaten eller foranledige en sådan forkyndelse.
2. I anmodninger om forkyndelse, hvoraf formålet med det instrument eller den afgørelse, der skal forkyndes, skal fremgå, specificeres adressatens navn og adresse sammen med alle andre oplysninger, der kan lette identifikationen af adressaten, og de ledsages af en oversættelse på den anmodede parts officielle sprog eller på et for den part acceptabelt sprog. Den anmodede myndighed informerer straks den anmodende myndighed om svaret på anmodningen om forkyndelse og navnlig datoen for forkyndelsen af afgørelsen eller instrumentet for adressaten.
3. Parterne kan sende forkyndelsesdokumenter og anmodninger om oplysninger og dokumenter direkte til personer med ophold på den anden parts område. Hvis forkyndelsesdokumenterne og anmodningerne om oplysninger sendes til de erhvervsdrivende, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led, og som har ophold på den anden parts område, kan disse personer svare herpå og fremlægge de relevante dokumenter og oplysninger i den form, der er fastsat i de regler og ordninger, i medfør af hvilke midlerne blev ydet.
4. Intet i aftalen må fortolkes således, at en parts forkyndelse af dokumenter i henhold til dens nationale lovgivning er ugyldig.

Artikel 17 Anmodninger om undersøgelser

1. Efter anmodning fra den anmodende part foretager eller foranlediger den anmodede part passende administrative undersøgelser vedrørende transaktioner eller adfærd, der udgør ulovlige aktiviteter således som omhandlet i nærværende aftale, eller som giver den anmodende parts myndighed begrundet mistanke om, at sådanne ulovlige aktiviteter har fundet sted.
2. Den anmodede part gør brug af alle de undersøgelsesmidler, der står til rådighed inden for dens retsorden, på de vilkår, som ville gælde, hvis den gjorde brug af disse midler som led i handlinger, den udførte på egne vegne eller efter anmodning fra en anden intern myndighed, herunder ved de retlige myndigheders mellemkomst eller om nødvendigt med tilladelse fra disse.

Denne bestemmelse berører ikke den pligt til samarbejde, som de erhvervsdrivende har i henhold til artikel 19.

Den anmodede parts myndighed meddeler den anmodende parts myndighed resultaterne af disse undersøgelser. Artikel 14, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

3. Den anmodede parts myndighed udvider bistanden til at omfatte alle omstændigheder, genstande og personer, der har klar forbindelse til genstanden for anmodningen om bistand, uden at der er behov for en supplerende anmodning. I tvivlstilfælde tager den anmodede parts myndighed først kontakt til den anmodende parts myndighed.

Artikel 18 Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende parts myndighed

1. Efter aftale mellem den anmodende parts myndighed og den anmodede parts myndighed kan embedsmænd udpeget af den anmodende parts myndighed være til stede under de administrative undersøgelser, der er omhandlet i artikel 17. Denne tilstedeværelse kræver ikke samtykke fra den person eller erhvervsdrivende, som undersøgelsen drejer sig om.
2. Embedsmænd fra den anmodede parts myndighed leder under hele forløbet undersøgelserne. Embedsmændene fra den anmodende parts myndighed må ikke på eget initiativ udøve de beføjelser, der er tillagt embedsmænd fra den anmodede parts myndighed.

De har dog adgang til samme lokaliteter og samme dokumenter som embedsmændene fra den anmodede parts myndighed, ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for den igangværende undersøgelse.

3. Der kan knyttes betingelser til en sådan tilladelse.
4. Oplysninger, som meddeles den anmodende parts myndighed, kan ikke anvendes som bevismiddel, før der er givet tilladelse til overførsel af aktstykker vedrørende gennemførelsen.

Artikel 18a Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende parts myndighed for så vidt angår skattesamarbejde

1. Hvad angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra c), kan den anmodede parts myndigheder efter et rimeligt forudgående varsel give embedsmænd fra den anmodende part indrejsetilladelse til den anmodede parts område, i det omfang dette er tilladt i henhold til dens nationale lovgivning, for at de kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter, med forudgående skriftligt samtykke fra de pågældende enkeltpersoner. Den anmodende parts kompetente myndighed meddeler den anmodede parts kompetente myndighed tid og sted for det påtænkte møde med de pågældende enkeltpersoner. Efter den anmodede parts valg kan en embedsmand fra den anmodede part deltage i et sådant møde.

2. Efter anmodning fra den anmodende parts kompetente myndighed kan den anmodede parts kompetente myndighed, for så vidt det er tilladt i henhold til den anmodede parts lovgivning, tillade repræsentanter for den anmodende parts kompetente myndighed at være til stede under den relevante del af en skatteundersøgelse på den anmodede parts område, og i så fald giver den kompetente myndighed i den anmodede part, der foretager undersøgelsen, snarest muligt den anmodende parts kompetente myndighed meddelelse om, hvor og hvornår undersøgelsen finder sted, hvilken myndighed eller person der er beføjet til at foretage undersøgelsen, og hvilke procedurer og betingelser den anmodede part kræver i forbindelse med undersøgelsen. Alle beslutninger om udførelsen af undersøgelsen træffes af den anmodede part, der udfører undersøgelsen.

Artikel 19 Pligt til at samarbejde

De erhvervsdrivende er forpligtede til at samarbejde om udførelsen af anmodningen om administrativ bistand ved at give adgang til deres lokaliteter, deres transportmidler og deres dokumenter og ved at meddele alle relevante oplysninger. Den anmodende part kan anmode den anmodede part om at tvangsfuldbyrde udførelsen af denne pligt inden for de begrænsninger, der er fastsat i den anmodede parts nationale lovgivning for undersøgelser af samme art, der udføres af dens administrative myndigheder, og som har til formål at sikre, at lovgivningen overholdes.

Artikel 20 Bistandsanmodningernes form og indhold

1. Anmodninger om bistand fremsættes skriftligt. De vedlægges den dokumentation, som er nødvendig for at efterkomme dem.

I hastetilfælde accepteres mundtlige anmodninger, men de skal bekræftes skriftligt så hurtigt som muligt.

2. Anmodningerne ledsages af følgende oplysninger:
 - a) den anmodende myndighed
 - b) den ønskede foranstaltning
 - c) formål med og begrundelse for anmodningen
 - d) relevante love, regler og andre retsinstrumenter
 - e) så nøjagtige og udtømmende oplysninger som muligt om de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for undersøgelserne
 - f) et sammendrag af sagsomstændighederne, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16.
3. Anmodningerne fremsættes på et af den anmodede parts officielle sprog eller på et sprog, som denne part kan acceptere.
4. Ukorrekte eller ufuldstændige anmodninger kan rettes eller suppleres. Der kan i mellemtiden træffes foranstaltninger, der er nødvendige af hensyn til anmodningen.

5. Anmodninger stilet til myndigheder, der ikke er kompetente, videregives straks af disse til den kompetente myndighed.

Artikel 20a Form og indhold af anmodninger om bistand i skattespørgsmål

Anmodninger i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra c), skal affattes så præcist som muligt og omfatte følgende skriftlige oplysninger:

- a) identiteten på den person, der er genstand for undersøgelsen
- b) det tidsrum, for hvilket der ønskes oplysninger
- c) arten af de ønskede oplysninger og den form, som den anmodende part ønsker at modtage dem i
- d) det område af den anmodende parts lovgivning, med hensyn til hvilket der ønskes oplysninger
- e) årsagerne til at antage, at de ønskede oplysninger forudses at være relevante for administrationen og håndhævelsen af den anmodende parts skattelovgivning for så vidt angår den person, der er identificeret under litra a)
- f) årsagerne til at antage, at de ønskede oplysninger findes i den anmodede part eller indehaves eller kontrolleres af en person inden for den anmodede parts jurisdiktion
- g) navn og adresse på alle personer, der menes at være i besiddelse af eller kontrollere de ønskede oplysninger, hvis de kendes
- h) en erklæring om, at den anmodende part ville være i stand til at modtage og videregive de ønskede oplysninger, hvis en lignende anmodning blev fremsat af den anmodede part
- i) en erklæring om, at den anmodende part har benyttet alle til rådighed stående midler på sit eget område til at indhente oplysningerne, dog undtagen uforholdsmæssigt vanskelige midler.

Artikel 21 Oplysningernes anvendelse

1. De indsamlede oplysninger anvendes udelukkende til de formål, der er dækket af denne aftale. Hvis en part anmoder om at anvende sådanne oplysninger til andre formål, skal den på forhånd indhente skriftligt samtykke hertil fra den myndighed, der har leveret oplysningerne. Anvendelsen af dem er underlagt de begrænsninger, som denne myndighed fastsætter.
2. Stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af oplysningerne som led i retlige eller administrative procedurer indledt som følge af manglende overholdelse af den lovgivning, som anmodningen om administrativ bistand vedrører, hvis de samme former for bistand ville være til rådighed i forbindelse med sådanne procedurer. Den kompetente myndighed i den part, som har givet disse oplysninger, underrettes straks herom.

3. Parterne kan i deres retsbøger, rapporter og vidneerklæringer og i retssager indbragt for domstolene, som bevismidler anvende oplysninger og dokumenter, der er benyttet i overensstemmelse med denne aftale.

Kapitel 3 Særlige former for samarbejde

Artikel 22 Fælles operationer

1. I forbindelse med vareimport, -eksport og -transit kan parterne, når transaktionernes omfang og de deraf følgende risici vedrørende de involverede afgifter og tilskud vil kunne medføre betydelige tab for parternes budgetter, aftale at gennemføre fælles grænseoverskridende operationer med henblik på forebyggelse og forfølgning af de ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde.
2. Det er den centrale tjeneste eller en af denne udpeget tjeneste, der har kompetence til at forestå koordineringen og planlægningen af de grænseoverskridende operationer.
3. Hvis en eller flere skattepligtige personers skattemæssige situation er af fælles eller supplerende interesse for parterne, kan de aftale at gennemføre samtidig kontrol på deres eget område med henblik på at udveksle de således indhentede oplysninger, når dette forekommer mere effektivt end kontrol gennemført af den ene part alene.

Artikel 23 Fælles efterforskningshold

1. Myndighederne i flere parter kan efter fælles overenskomst oprette et fælles særligt efterforskningshold hjemmehørende i en af parterne.
2. Efterforskningsholdet udfører vanskelige efterforskningsopgaver, der kræver betydelige ressourcer, og koordinerer fælles operationer.
3. Deltagelse i et sådant efterforskningshold giver ikke repræsentanterne for den parts myndigheder, hvoraf det er sammensat, beføjelse til at handle på den parts område, hvor efterforskningen udføres.
4. Når en parts embedsmænd udfører opgaver på en anden parts område og ved deres aktiviteter forvolder skade, sørger den medlemsstat, på hvis område skaden er forvoldt, for erstatning for skaden i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, på samme måde som hvis skaden var forvoldt af dens egne embedsmænd. Den pågældende part modtager fuld erstatning fra den part, hvis embedsmænd har forvoldt skaden, for de beløb, den har udbetalt til de skadelidte eller andre berettigede personer eller institutioner.
5. Uanset forpligtelsen til at sørge for erstatning for skader i henhold til stk. 4, andet punktum, giver hver part i det i stk. 4, første punktum, nævnte tilfælde afkald på at kræve skadeserstatning fra en anden part, dog med forbehold af dens eventuelle rettigheder over for tredjemand.

6. Under gennemførelsen af operationerne sidestilles embedsmænd, der udfører opgaver på en anden parts område, med denne parts egne embedsmænd for så vidt angår overtrædelser, som de bliver ofre for eller selv begår.

Kapitel 4 Tilbagebetaling

Artikel 24 Tilbagebetaling

1. Efter anmodning fra den anmodende part inddriver den anmodede part fordringer, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, som om der var tale om dens egne fordringer.
2. En anmodning om inddrivelse af en fordring skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution ("Vollstreckungstitel"), og som er udstedt af den anmodende part, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.
3. Den anmodede part træffer de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen af en fordring.
4. Den anmodede parts myndighed overfører et beløb svarende til den fordring, som den har inddrevet, til den anmodende parts myndighed. Efter aftale med den anmodende part kan den fratække en procentdel svarende til de administrationsomkostninger, den har afholdt.
5. Uanset stk. 1 nyder de fordringer, der skal inddrives, ikke nødvendigvis godt af de samme privilegier som tilsvarende fordringer opstået hos den anmodede part.

Afsnit III GENSIDIG JURIDISK BISTAND

Artikel 25 Forhold til andre aftaler

1. Bestemmelserne i dette afsnit har til formål at supplere den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og konventionen af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, og de skal lette parternes anvendelse af disse konventioner.
2. Dette afsnit er ikke til hinder for et mere omfattende samarbejde på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler mellem parterne.

Artikel 26 Procedurer, hvor der ydes gensidig juridisk bistand

1. Der ydes gensidig juridisk bistand, når en af følgende situationer opstår:
 - a) ved retsforfølgning for handlinger, der ifølge en eller begge parter nationale ret betragtes som overtrædelser af bestemmelser, som kan afgøres af administrative myndigheder, hvis afgørelser kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager
 - b) i civile søgsmål anlagt i forbindelse med straffesager, så længe den strafferetlige domstol endnu ikke har truffet endelig afgørelse i straffesagen
 - c) ved overtrædelser, der kan indebære et ansvar for en juridisk person i den anmodende part.
2. Der ydes ligeledes gensidig juridisk bistand med henblik på undersøgelser og procedurer, der sigter mod beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra sådanne overtrædelser og af de redskaber, der er anvendt til at begå dem.

Artikel 27 Videresendelse af anmodninger

1. Anmodninger, der fremsættes i henhold til dette afsnit, forelægges af den anmodende parts myndighed enten gennem en kompetent central myndighed i den anmodede part eller direkte for den parts myndighed, der har kompetence til at efterkomme anmodningen fra den anmodende part. Den anmodende parts myndighed og eventuelt den anmodede parts myndighed sender til orientering en kopi af anmodningen til deres respektive centrale myndigheder.
2. Alle dokumenter vedrørende anmodningen eller dens efterkommelse kan sendes ad samme kanaler. Disse eller i det mindste en kopi heraf skal sendes direkte til den anmodende parts myndighed.
3. Hvis den parts myndighed, som modtager anmodningen, ikke har kompetence til at yde den ønskede hjælp, videresender den omgående anmodningen til den kompetente myndighed.

4. Fejlbehæftede eller ufuldstændige anmodninger behandles, hvis de indeholder de elementer, der er nødvendige for at kunne efterkomme dem, og berigtiges så senere af den anmodende parts myndighed. Den anmodede parts myndighed gør den anmodende parts myndighed opmærksom på fejlene og giver den en frist til at berigtige dem.

Den anmodede parts myndighed sender omgående den anmodende parts myndighed enhver anden oplysning, der vil sætte denne i stand til at supplere sin anmodning eller udvide den til at omfatte andre foranstaltninger.

5. Parterne meddeler i forbindelse med den i artikel 41, stk. 2, nævnte meddelelse, hvilke tjenester der betragtes som kompetente centrale tjenester i medfør af denne artikel.

Artikel 28 Postforkyndelse

1. Som hovedregel sender parterne i forbindelse med procedurer vedrørende ulovlige aktiviteter som omhandlet i denne aftale procedureakter direkte pr. post til personer, der befinder sig på den anden parts område.
2. Hvis den parts myndighed, som dokumenterne hidrører fra, udtrykkeligt ved eller har grund til at antage, at adressaten kun kender et andet sprog, skal dokumenterne, eller i det mindste de vigtigste passager heri, ledsages af en oversættelse til dette andet sprog.
3. Den parts myndighed, der sender anmodningen, gør modtageren opmærksom på, at myndigheden ikke direkte kan gennemføre tvang eller sanktioner på den anden parts område.
4. Alle proceduredokumenter skal ledsages af anmærkning om, at modtageren kan få oplysning om sine rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende dokument ved at rette henvendelse til den myndighed, der er anført i noten.

Artikel 29 Midlertidige foranstaltninger

1. Den anmodede parts kompetente myndighed kan inden for de grænser, der sættes af dens nationale lovgivning og dens respektive beføjelser, og efter anmodning fra den anmodende parts myndighed, beordre de foreløbige foranstaltninger gennemført, der er nødvendige for at opretholde en eksisterende situation, beskytte truede retlige interesser eller bevare bevismidler, forudsat at anmodningen om gensidig juridisk bistand ikke forekommer klart uantagelig.
2. Der vil i forebyggelsesøjemed blive beordret indefrysning og beslaglæggelse af udbyttet fra de overtrædelser, der anmodes om hjælp til, og det samme gælder de redskaber, der er anvendt i den forbindelse. Hvis udbyttet fra en overtrædelse helt eller delvis er forsvundet, kræves de samme foranstaltninger i forhold til aktiver, der befinder sig på den anmodede parts områder, og som svarer til værdien af det pågældende udbytte.

Artikel 30 Tilstedeværelse af den anmodende parts myndigheder

1. Den anmodede part kan efter anmodning fra den anmodende part give repræsentanter for sidstnævnte parts myndigheder tilladelse til at deltage i efterkommelsen af anmodningen om gensidig juridisk bistand. Denne tilstedeværelse kræver ikke den berørte persons samtykke.

Anmodninger om sådanne repræsentanters tilstedeværelse afvises ikke, når det er sandsynligt, at dette vil medføre, at efterkommelsen af anmodningen om bistand i højere grad svarer til den anmodende parts behov og derfor sandsynligvis vil fjerne behovet for supplerende anmodninger om bistand.

Der kan knyttes betingelser til en sådan tilladelse.

2. De tilstedeværende personer har adgang til samme lokaliteter og samme dokumenter, som repræsentanterne for den anmodede parts myndighed, og de får adgang ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for efterkommelsen af anmodningen om gensidig juridisk bistand. De kan især få lov til at stille spørgsmål eller forslag til spørgsmål og foreslå undersøgelser gennemført.
3. Denne tilstedeværelse må ikke medføre, at oplysninger udbredes til andre end de personer, der er bemyndiget hertil i henhold til stk. 1 og 2, i modstrid med tavshedspligten og den pågældende persons rettigheder. Oplysninger, som meddeles den anmodende parts myndighed, kan ikke anvendes som bevismidler, før afgørelsen om fremsendelse af aktstykkerne vedrørende gennemførelsen er blevet retskraftig.

Artikel 31 Ransaging og beslaglæggelse

1. Parterne må ikke stille andre betingelser for at efterkomme retsanmodninger om ransaging og beslaglæggelse end følgende:
 - a) den handling, der ligger til grund for anmodningerne, skal efter begge parters lovgivning kunne straffes med frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på mindst seks måneder, eller den skal efter den ene parts lovgivning kunne straffes tilsvarende og efter den anden parts lovgivning kunne afgøres som en overtrædelse af bestemmelser af administrative myndigheder, hvis afgørelse kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager
 - b) efterkommelsen af anmodningen skal være forenelig med den anmodede parts lovgivning.
2. Liechtenstein efterkommer også anmodninger med henblik på ransaging eller beslaglæggelse i forbindelse med forhold, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), når den handling, der ligger til grund for anmodningen, er strafbar efter Liechtensteins lovgivning som skatteunddragelse, og den anmodende part ligeledes efterkommer sådanne anmodninger for samme type handlinger.
3. Anmodninger med henblik på ransaging og beslaglæggelse i forbindelse med hvidvaskning, jf. artikel 2, stk. 3, kan også efterkommes, forudsat at de aktiviteter, der ligger til grund, efter begge parters lovgivning kan straffes med frihedsstraf eller

en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på mere end seks måneder.

Artikel 32 Anmodninger om bankoplysninger og finansielle oplysninger

1. Hvis betingelserne i artikel 31 er opfyldt, efterkommer den anmodede part anmodningen om gensidig juridisk bistand vedrørende opnåelse og fremsendelse af bankoplysninger og finansielle oplysninger, herunder:
 - a) identifikation af og oplysninger om bankkonti, der er åbnet i banker etableret på dens område, og som de af undersøgelsen omfattede personer er indehavere af, har fuldmagt til eller reelt kontrollerer
 - b) identifikation af og udførlige oplysninger om banktransaktioner og -operationer, der foretages fra, til eller via en eller flere bankkonti, eller som udføres af bestemte personer i en bestemt periode.
2. I det omfang, det er tilladt i henhold til den anmodede parts strafferetlige procedurebestemmelser for tilsvarende tilfælde på denne parts eget område, kan denne part beordre overvågning i en nærmere angivet periode af banktransaktioner foretaget fra, til eller via en eller flere bankkonti eller udført af bestemte personer, og meddele den anmodende part resultatet heraf. Afgørelsen vedrørende overvågning af transaktioner og meddelelse af resultater træffes i hvert enkelt tilfælde af den anmodede parts kompetente myndigheder under behørig hensyntagen til denne parts nationale lovgivning. De nærmere bestemmelser i forbindelse med overvågningen aftales mellem den anmodende og den anmodede parts kompetente myndigheder.
3. Hver part træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at finansieringsinstitutterne ikke meddeler den berørte kunde eller tredjemænd, at der gennemføres foranstaltninger efter anmodning fra den anmodende part, eller at en efterforskning er i gang, i en periode, der er begrænset til, hvad der er nødvendigt for ikke at kompromittere resultatet heraf.
4. Den anmodende parts myndighed skal i sin anmodning:
 - a) angive, hvorfor den finder, at de ønskede oplysninger sandsynligvis vil være af væsentlig betydning for efterforskningen af lovovertrædelsen
 - b) anføre, hvorfor den formoder, at de relevante konti er åbnet i banker i den anmodede part, og så vidt muligt anføre, hvilke banker der kan være berørt
 - c) medtage alle oplysninger, der kan gøre det lettere at efterkomme anmodningen.
5. En part kan ikke afvise samarbejde vedrørende en anmodning om gensidig juridisk bistand fra en anden part, udelukkende fordi oplysningerne indehaves af en bank, et andet finansieringsinstitut, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser, eller fordi den ikke har nogen interesse i sådanne oplysninger.

Artikel 33 Kontrollerede leverancer

1. For så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), påtager den kompetente myndighed i den anmodede part sig efter anmodning fra den anmodende parts myndighed at tillade kontrollerede leverancer på dens område som led i strafferetlig efterforskning af strafbare handlinger, som kan medføre udlevering.
2. Beslutninger om anvendelse af kontrollerede leverancer træffes i hvert enkelt tilfælde af den anmodede parts kompetente myndigheder under behørigt hensyn til dennes nationale ret.
3. Kontrollerede leverancer finder sted efter de procedurer, der er fastsat i den anmodede parts lovgivning. Beføjelsen til at handle og til at styre og kontrollere operationerne tilfalder sidstnævnte parts kompetente myndigheder.

Artikel 34 Overdragelse med henblik på beslaglæggelse eller tilbagelevering

1. Den anmodede part kan på den anmodende parts anmodning, og uden at det påvirker tredjeparts rettigheder, når de er i god tro, stille genstande, dokumenter, pengemidler eller andre værdigenstande til rådighed for den anmodende part med henblik på at returnere dem til de retmæssige ejere. Den anmodede part kan ikke afslå at overdrage pengemidler med den begrundelse, at pengene svarer til en skatte- eller toldgæld.
2. Den anmodede part kan give afkald på at returnere genstande, dokumenter, pengemidler eller andre værdigenstande enten før eller efter at have overdraget dem til den anmodende part, hvis det derved vil være lettere at give disse genstande, dokumenter, pengemidler eller andre værdigenstande tilbage til den retmæssige ejer. De rettigheder, tredjepart i god tro har, påvirkes ikke heraf.
3. Hvis den anmodede part giver afkald på at overdrage genstande, dokumenter, pengemidler eller andre værdigenstande til den anmodende part, inden de er overdraget, udøver førstnævnte ingen sikkerhedsgivende ret eller anden regresret i medfør af skatte- og toldlovgivningen for så vidt angår disse artikler. Det forhold, at den anmodede part giver afkald på den i stk. 2 nævnte overdragelse, påvirker ikke denne parts ret til at opkræve skatter og afgifter af den retmæssige ejer.

Artikel 35 Fremskyndelse af den gensidige juridisk bistand

1. Den anmodede parts myndighed efterkommer anmodningen om gensidig juridisk bistand så hurtigt som muligt, idet den i videst muligt omfang tager hensyn til de procesfrister og andre frister, som den anmodende parts myndighed har angivet. Denne begrunder fristerne.
2. Kan anmodningen ikke eller kun delvis efterkommes i overensstemmelse med kravene fra den anmodende parts myndighed, underretter den anmodede parts myndighed straks den anmodende parts myndighed herom og angiver, på hvilke betingelser anmodningen vil kunne udføres. Den anmodende og den anmodede parts myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles,

eventuelt ved at gøre den videre behandling betinget af, at ovennævnte betingelser opfyldes.

Hvis det kan forudses, at den frist for udførelsen af anmodningen, der er fastsat af den anmodende parts myndighed, ikke kan overholdes, og hvis det af den i stk. 1, andet punktum, nævnte begrundelse klart fremgår, at enhver forsinkelse i betydelig grad vil vanskeliggøre den retsforfølgning, der gennemføres af denne myndighed, oplyser den anmodede parts myndighed straks, hvor lang tid der skønnes nødvendig for at efterkomme anmodningen. Den anmodende parts myndighed meddeler straks, om anmodningen alligevel opretholdes. De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles.

Artikel 36 Anvendelse af oplysninger og bevismidler

De oplysninger og bevismidler, der fremsendes som led i den gensidige juridiske bistand, kan foruden i den procedure, i forbindelse med hvilken den juridiske bistand er ydet, anvendes:

- a) i straffesager i den anmodende part mod andre personer, der har deltaget i udførelsen af den overtrædelse, i forbindelse med hvilken der blev ydet bistand, forudsat at den gensidige juridiske bistand også ville have været mulig for så vidt angår disse andre personer. I så tilfælde informerer den anmodende part den anmodede part om at anvende dem således
- b) når de forhold, der ligger til grund for anmodningen, udgør en anden overtrædelse, i forbindelse med hvilken der også bør ydes juridisk bistand
- c) i forbindelse med procedurer, der tager sigte på beslaglæggelse af redskaber og udbytte fra overtrædelser, i forbindelse med hvilke der burde ydes juridisk bistand, og i sager om erstatning i relation til de handlinger, i forbindelse med hvilke den juridiske bistand blev ydet.

Artikel 37 Spontan fremsendelse

1. En parts retlige myndigheder kan, inden for de grænser, der sættes af den nationale ret og deres egne beføjelser, spontant fremsende oplysninger og bevismidler vedrørende de ulovlige aktiviteter, der er omfattet af denne aftale, til en anden parts retlige myndigheder, når de finder, at de pågældende oplysninger eller bevismidler kunne være nyttige for den modtagende parts myndighed med henblik på indledning eller gennemførelse af undersøgelser eller procedurer, eller at disse oplysninger eller bevismidler kan få den nævnte myndighed til at forelægge en anmodning om gensidig juridisk bistand.
2. Den parts myndighed, der fremsender oplysningerne, kan i overensstemmelse med sin nationale lovgivning fastsætte betingelser for den modtagende parts myndigheds anvendelse af oplysningerne.
3. Alle parters myndigheder er bundet af disse betingelser.

AFSNIT IV AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 38 Blandet udvalg

1. Der oprettes et blandet udvalg, som har ansvaret for, at denne aftale anvendes korrekt. Med henblik herpå fremsætter det henstillinger og træffer afgørelser som fastsat i aftalen eller angående fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til aftalen. Det skal også overvåge gennemførelsen af aftalen.
2. Det blandede udvalg sammensættes af repræsentanter for alle parterne, dvs. Den Europæiske Union, medlemsstaterne og Fyrstendømmet Liechtenstein. Det fastsætter selv sin forretningsorden, der bl.a. skal indeholde nærmere bestemmelser om mødeindkaldelser, udpegning af udvalgets formand og fastlæggelse af dennes mandat. Det fremsætter sine henstillinger og træffer sine afgørelser med enstemmighed.
3. Det blandede udvalg holder møde efter behov, dog mindst én gang om året. Hver part kan anmode om at få indkaldt til et møde.
4. Det blandede udvalg kan beslutte at nedsætte arbejds- eller ekspertgrupper, der kan bistå det med udførelsen af dets opgaver.
5. Det blandede udvalg kan træffe beslutning om tekniske tilpasninger, der afspejler udviklingen i EU-retten i forbindelse med gensidig administrativ bistand. Hvis en sådan beslutning først er bindende for en part, efter at denne har opfyldt sine forfatningsmæssige krav, træder beslutningen i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste meddelelse om, at de forfatningsmæssige krav er opfyldt, medmindre det blandede udvalg træffer anden afgørelse.
6. Hvis en part ønsker en ændring af denne aftale, forelægger den et forslag herom for det blandede udvalg, der så fremsætter henstillinger, navnlig med henblik på indledning af forhandlinger.

Artikel 39 Bilæggelse af tvister

1. Hver part kan forelægge det blandede udvalg tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af denne aftale, bl.a. når den mener, at en anden part gentagne gange ikke reagerer på de anmodninger om samarbejde, der stiles til den.
2. Det blandede udvalg bestræber sig på at bilægge tvisten så hurtigt som muligt. Det blandede udvalg skal have forelagt alle oplysninger, der er nødvendige for en indgående undersøgelse af situationen med henblik på at finde en tilfredsstillende løsning. Med det formål undersøger det blandede udvalg alle muligheder, så denne aftale fortsat kan fungere tilfredsstillende.

Artikel 40 Geografisk anvendelsesområde

Denne aftale gælder på den ene side for Fyrstendømmet Liechtensteins område og på den anden side for de områder, hvor de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktater.

Artikel 41 Ikrafttræden

1. Denne aftale indgås for ubestemt tid.
2. Den ratificeres eller godkendes af parterne efter deres respektive procedurer. Den træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste meddelelse af ratifikations- eller godkendelsesinstrumenter.
3. Meddelelserne sendes til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, som er depositar for denne aftale.
4. Indtil denne aftale træder i kraft, anvendes afsnit I, II og IV midlertidigt mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Liechtenstein på gensidigt grundlag fra det øjeblik, hvor aftalen er blevet undertegnet af parterne, og Fyrstendømmet Liechtenstein har meddelt sit ratifikationsinstrument, for så vidt de vedrører:
 - indtægter, der er omfattet af rentebeskatning, som defineret i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetaling, undertegnet den 7. december 2004
 - udveksling af oplysninger og gensidig bistand til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet i forbindelse med traditionelle egne indtægter og fællesskabsmidler.
5. Indtil denne aftale træder i kraft, kan hver part, samtidig med afgivelsen af den i stk. 2 nævnte meddelelse eller på et hvilket som helst senere tidspunkt, erklære, at den for sit vedkommende vil anvende aftalen i sine forbindelser med alle andre parter, der har afgivet samme erklæring. Sådanne erklæringer træder i kraft 90 dage efter modtagelsen af meddelelsen.

Artikel 42 Opsigelse

Den Europæiske Union, der handler på egne vegne og på vegne af alle dens medlemsstater, eller Fyrstendømmet Liechtenstein kan opsigte denne aftale ved at give den anden part meddelelse om sin beslutning herom. Opsigelsen får virkning seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen om opsigelsen.

Artikel 43 Tidsmæssigt begrænset anvendelse

Bestemmelserne i denne aftale finder anvendelse på anmodninger:

- a) for så vidt angår de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), vedrørende

ulovlige aktiviteter, der er begået mindst seks måneder efter undertegnelsen af aftalen og

- b) for så vidt angår de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra b), vedrørende ulovlige aktiviteter, der er begået mindst ét år efter undertegnelsen af aftalen, og
- c) for så vidt angår de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra c), for den fulde beskatningsperiode, der begynder efter undertegnelsen af aftalen. De første anmodninger kan fremsættes efter den 1. januar 2011.

Artikel 44 Udvidelse af aftalen til de nye EU-medlemsstater

1. Enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union, bliver part i nærværende aftale ved at give Rådets Generalsekretariat skriftlig meddelelse herom.
2. Teksten til aftalen på den tiltrædende nye medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, bliver autentisk på grundlag af en brevveksling mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Liechtenstein. Den gælder som autentisk tekst, jf. artikel 45.
3. Denne aftale træder i kraft i forhold til enhver ny medlemsstat af Den Europæiske Union, som tiltræder den, 90 dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesinstrument eller på datoen for aftalens ikrafttræden, hvis denne endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af ovennævnte periode på 90 dage.
4. Hvis denne aftale endnu ikke er trådt i kraft ved den nye tiltrædende stats meddelelse af sit tiltrædelsesinstrument, finder artikel 41, stk. 4, anvendelse.

Artikel 45 Autentiske tekster

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Underskrifter

Parternes fælleserklæringer

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 17, stk. 2

Parterne aftaler hermed, at udtrykket "undersøgelsesmidler" i aftalens artikel 17, stk. 2, omfatter afhøring af personer, besøg og ransagninger i lokaliteter og transportmidler, kopiering af dokumenter, anmodninger om oplysninger og beslaglæggelse af genstande, dokumenter og værdigenstande.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 18, stk. 2

Parterne aftaler hermed, at aftalens artikel 18, stk. 2, andet afsnit, også medfører, at de, der er til stede, navnlig kan få tilladelse til at stille spørgsmål og foreslå undersøgelser.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 20a

Hvad angår gennemførelsen af artikel 20a om form og indhold af anmodningerne om bistand i skattespørgsmål, aftaler parterne, at bemærkningerne til OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager skal udgøre en kilde til fortolkning.

Selv om artikel 20a, litra a)-i), indeholder vigtige proceduremæssige krav, der har til formål at sikre, at såkaldt "fiskeri efter oplysninger" ikke forekommer, er det i den forbindelse nødvendigt at fortolke den bredt for ikke at lægge hindringer i vejen for en effektiv udveksling af oplysninger. Hvis en part anmoder om kontooplysninger, men kontoindehaverens identitet er ukendt, kan artikel 20a, litra a), navnlig efterkommes ved oplysning af kontonummer eller lignende identifikationsoplysninger.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 24

Parterne aftaler hermed, at den anmodende parts myndigheder vil bekræfte, at deres anmodning vedrører en fordring, der falder inden for denne aftales anvendelsesområde. Reglerne vedrørende denne bekræftelse og bistand til inddrivelse vil blive vedtaget af det i artikel 38 omhandlede blandede udvalg.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 31, stk. 2

Parterne bemærker, at "skatteunddragelse" i Liechtensteins lovgivning skal forstås som unddragelse af skat i medfør af artikel 75 i Liechtensteins lov af 16. juni 2000 om moms.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 38, stk. 5

Parterne aftaler, at en part kan forelægge det blandede udvalg relevante oplysninger om udviklingen i deres samarbejde med tredjelande, der er relevant for yderligere at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for de offentlige finansielle interesser, som det blandede udvalg kan overveje med henblik på at forbedre samarbejdet mellem parterne.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 11, stk. 2

Uden for denne aftales anvendelsesområde erklærer parterne, at de er parate til at behandle anmodninger fra en anden part om forhandling af samlede bilaterale aftaler om fjernelse af dobbeltbeskatning.

Med forbehold af artikel 39 i nærværende aftale vil parterne overveje, hvordan konflikter vedrørende direkte beskatning kan løses.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 12, stk. 1

Hvad angår gennemførelsen af artikel 12, stk. 1, om omkostninger, aftaler parterne, at bemærkningerne, som er en del af OECD's modelaftale om udveksling af oplysninger i skattesager, skal udgøre en kilde til fortolkning. Det vil normalt forventes, at omkostninger, der ville være påløbet ved den almindelige forvaltning af den anmodede parts indenlandske skattelove, bæres af den anmodede part, når sådanne omkostninger påløber ved besvarelsen af en anmodning om oplysninger. Sådanne omkostninger vil normalt omfatte rutineopgaver såsom at indhente og fremlægge kopier af dokumenter.

Artikel 12, stk. 1, påvirker ikke eksisterende eller fremtidige bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og Fyrstendømmet Liechtenstein, hvis sådanne bilaterale aftaler ikke tager spørgsmålet om deling af omkostninger op eller indeholder andre bestemmelser.

Fælleserklæring fra parterne vedrørende revision af aftalen

Parterne vil, for så vidt det er hensigtsmæssigt, tage denne aftale op til revision under hensyn til det samarbejde, der er opnået i forbindelse med aftaler, der er indgået mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og de øvrige EFTA-lande samt Andorra, Monaco og San Marino på den anden side.

Fælleserklæring fra parterne vedrørende ikke-diskrimination

Parterne bekræfter deres tilslutning til princippet om ikke-diskrimination som fastsat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde under hensyn til omfanget af det samarbejde, der er nødvendigt for at nå målet i artikel 1.